

ALGEMEEN

NIEUWS- EN ADVERTENTIE-BLAD.

Dit Blad wordt des *Woensdags* en *Zaturdags* uitgegeven: 's GRAVENHAGE aan het *Bureau*, in de *Lange-Pooten*, N.º 169; bij den Boekverkooper van *Weelden*; op het *Spui*, en *M. de Lyon*, in de *Spuistraat*; — AMSTERDAM; bij *M. Schooneveld en Zoon*; overigens bij de gewone Correspondenten.

Het abonnement geschiedt bij vooruitbetaling, wordt gerekend met den eersten dag der maand in te gaan; en voor niet minder dan drie maanden aangenomen.

Prijs voor drie maanden, 's Gravenhage . . . . . f 2: 8:—
 . . . . . vrachtfrij in de andere Steden van het Koninkrijk: . . . . . » 2: 14:—
 . . . . . de Advertentien, elke regel *Brevier* . . . . . » —: 4:—

NEDERLANDEN.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 30 October.

De Vergadering ten half twaalf ure geopend en de notulen van de zitting van eergisteren gelezen en goedgekeurd zijnde, wordt aan de orde van den dag gesteld de discussie over de concept-wet, houdende bepaling tot voortdaring, over den jare 1821, van de hoofdsom en omslag over de provincien, van de verponding, de personele en mobiliare belasting, en het regt op de deuren en vensters, op denzelfden voet als in 1820.

Geen der Eeden het woord gevraagd hebbende, gaat de President over tot het *appel nominaal*. Alle de aanwezige Leden (*zestig in getal*, van de 110 die de heilige pligten van Volksvertegenwoordigers moeten vervullen!) stemmen voor het ontwerp, hetwelk *alzoo met eenparige stemmen aangenomen zijnde*, aan de Eerste Kamer wordt gezonden.

Een verzoekschrift van een Apotheker van Bergen (Henegouwen) reclamende tegen het verkoopen van medicijnen door de genees- en heelmeeesters ten platten lande, wordt naar de Commissie tot de petitien verzonden. — Een verslag van de verrigtingen der Directeuren van de Instelling voor de doof-stommen te Groningen: — plaatsing in de boekerij en vermelding in de notulen. — De Voorzitter maakt bekend, dat heden de voorgedragen ontwerpen van financiële Wetten, met de daartoe behoorende stukken, zijn rondgedeeld. — Niets meer te behandelen zijnde, wordt de Vergadering geadjourneerd. — *Dingsdag* zal er niets verrigt worden. — *Woensdag* gaat men op het feest van alle Heiligen. — *Donderdag* wordt er gebeden voor de zielen der afgestorvene geloovigen, die *buiten accas* zitten.

Heden, Maandag 30 October, is de Eerste Kamer der Staten-Generaal voor het eerst vergaderd.

Men zegt dat professor Kemper zich op reis begeeft.

(In het verslag van de vorige zitting hebben wij gdwaaald met alle andere Courantiers, welke den heer de la Vielleuze als afwezig, wegens onpasselijkheid, opgegeven hebben; zijnde het niet die heer, maar de heer Lith de Jende geweest, welke zich om die reden gecuseerd heeft.)

's Gravenhage, den 3 November.

Volgens een brief uit Parijs, van den 28 October, gaat men in Frankrijk steeds voort met het arresteren van personen die verdacht zijn van aan de Militaire zamenzwering deel genomen te hebben. De Censuur is thans gestrenger dan ooit; zij gedooft zelfs geene advertentien van Boeken, voor zoo ver de werken maar eenigzins naar het liberalismus zweemen, of de Boekverkoopers bekend zijn als die partij toegedaan te wezen. De zaak der Courantiers welke geplaatst hebben het plan der Nationale inschrijving, ter gemoetkoming van degenen die onschuldiglijk door de exceptive wetten zouden lijden, ligt nu geheel ten achteren. Dezelve was door het Hof van Cassatie naar het Geregts-hof van Orleans gerenvoijerd en moest tegen het laatst van October beslist worden, doch is nu weder uitge-

steld tot de maand Januarij, of tot zoodanig ander tijdstip als het den President behagen zal te bepalen.

Voorts heerscht thans de grootste neerslagtigheid onder de partij der Liberalen: de middelen die gebezigd worden om hun van de aanstaande verkiezingen ten eenemale uit te sluiten, gevoegd bij de scherpe uitvoering der beperkende wetten, zijn maar al te geschikt om hun vrees in te boezemen, zoo voor hunne personen als voor hunne zaak. Zij klagen dat thans ook de laatste schaduw van vrijheid verdwenen is; dat eene menigte slagtoffers in de gevangenhuizen verkviijnen, zonder dat het hunne vrienden mogelijk zij hun eenige verzachting toe te brengen; dat de *Maatschappij voor de vrijheid der drukpers*, die welker hun vereenigingspunt en de steun hunner beginsels was, uiteen is gegaan, en er zelfs niet aan gedacht wordt om haar weder te vereenigen.

— Den 27 October, zijn voor het Hof van Assises te Parijs te regt gesteld, de personen die beschuldigd waren van in April en Meij 11. vuurwerk onder het venster van de Hertogin van *Berry* gelegd te hebben, met oogmerk om, door den schrik welke de losbarsting moest veroorzaken, aan die Vorstin eene miskraam te berokkenen. Uit de bekentenis van *Gravier*, die in deze de hoofdrol speelt, blijkt dat hij, in den nacht tusschen 27 en 28 April, eene springbus geplaatst heeft onder het hek der Tuilerien. Hij verontschuldigt dit, met te zeggen dat hij op eene bruiloft genoodigd zijnde, waar hij vuurwerk zoude afsteken, verhinderd was geweest naar dat feest te gaan, en des avonds terug keerende met zijn vriend *Lejdet*, op den inval kwam om de springbus bij de plaats *Carrousel* af te steken ten einde der Koninklijke Garde eenen schrik aan te jagen; doch dat hij toen niet wist welk gedeelte van het paleis door de Hertogin bewoond werd. Gevraagd zijnde, waarom hij dan diezelfde daad herhaald had in de volgende maand Meij, toen hem niet onbekend kon zijn dat de losbarsting schier onder de vensters der Hertogin had plaats gehad, en het oogmerk van den dader door een ieder met de vingers aangewezen werd? antwoordde hij, dat men hem niet zoo onnoozel kort veronderstellen om de bedoelde uitwerking van zijne daad te verwachten, vermits de Hertogin de ontzettende gebeurtenis had overleefd, welke haar met het bloed hares gemaals had bedekt. Zijn voornemen was ook niet geweest om de tweede springbus af te steken; hebbende hij dezelve zoodanig nedergelegd, dat zij niet vuur kon vatten; maar hij had zich daartoe kwanswijs moeten verleenen uit vrees voor *Lejdet*, die van het geval wist en die hem ook verraden heeft. Deze *Lejdet* was een agent van de Policie die, onder den dekmantel van de vriendschap, achter den toeleeg van *Gravier* is gekomen en hem, en de andere beschuldigten, aangegeven heeft.

Wat de loonende versen betreft die bij *Gravier* gevonden zijn, zeide hij dezelve niet gemaakt te hebben, maar ze ook al uit vrees voor *Lejdet* bij zich had moeten steken; doch dat zijn voornemen was om ze heimelijk in eene goot te werpen.

In de terechtzitting van den 30 zijn *Gravier* en *Houton* ter dood veroordeeld.

— De Kamerheeren der Koningin van Engeland hebben doen aankondigen, dat H. M. na den 30 October geene verdere adressen in persoon zal ontvangen; dat, niettemin, indien er thans nog eenige ge-

Heed liggen welke voor dien tijd niet aang boden kunnen worden, dezelve ook na het bepaalde tijdstip aangenomen en beantwoord zullen worden, doch zonder de plegtigheid eener opzettelijke deputatie.

De Prins *Leopold*, 's Konings schoonzoon, gehoord hebbende dat de Koningin onverwachts ziek was geworden, heeft zich gisteren aan het paleis *Brandenburg-house* vertoond, om naar H. M.'s gezondheid te vernemen. De Vorst is niet uit het rijtuig gestapt, maar heeft zijnen Kamerheer binnen gezonden om van *Lady Hamilton* de noodige berigten te ontvangen.

Den 25 en 26 heeft de heer *Denman*, de verdediging der Koningin voorgedragen. Bijzonderlijk leide hij er zich op toe om de valsheid en tegenstrijdigheid der getuigenissen van *Juſſur Dumont*, *Majoecchi* en *Sacchi* te betoogen. Men had zijne toevlugt tot de verklaringen van weggejaagde dienstboden genomen, ten bewijze van de schandelijkste daden, van ongeregelheden welke geen ander echtgenoot zijner vrouw in het openbaar in het aangezicht gewroven zoude willen hebben, vooral niet wanneer hij zelf tot de veronderstelde misdadigheid aanleiding gegeven en haar, door zijne wreedheid, in de ondeugd gesleept had.

„Indien uwe Lordschappen,” zeide hij ten besluite, „zich het regt der Godheid aangematigd hebben om de harten te doorgronden, bedenk dan dat gij ook verplicht zijt hare mededoogende wijsheid na te volgen. Bedenk dat Zij zelfs aan eene vrouw die op de misdaad betruft was, zeide: *Indien er geene andere beschuldigers tegen u opkomen om u te veroordeelen, zoo veroordeel ik u ook niet.*”

Den 25 heeft de heer *Lushington* voor de Koningin gepleit, en is hierop, den volgenden dag, door den Procureur des Konings gerepliceerd. Terwijl deze zich een oogenblik verpoosde, verzocht de heer *Brougham* verlof om te mogen overleggen zekere bij hem zoo even ontvangene originele brieven, door den Baron *Ompeda* geschreven aan personen van het gevolg der Koningin, om tegen hare Majesteit te komen getuigen. Doch tegen dit verzoek heeft men zich met kracht verzet, daar men begreep dat de voorlezing dier brieven, te midden der redevoering van den Procureur-Generaal, niet te pas kwam, en is hetzelfde dus van de hand gewezen.

— De zittingen der Cortes van den 16 tot den 20 October zijn hoogst belangrijk geweest. Ten opzichte van de 69 zoogenaamde *Persen* die, in 1814, aan den Koning eene protestatie tegen het aannemen der Constitutie ingeleverd hadden, is, na lange debatten, besloten, dat degenen welke dat stuk geteekend hebben niet vervolgd zullen worden; dat alleen zulken lunnier terecht gesteld zullen worden, die dit zelve zullen verlangen; dat zij, niettemin, verstoken zullen zijn van de ambten en waardigheden die zij vóór en na 1814 bezeten hebben. Ten aanzien van de personen die zich in genootschappen vereenigen om over politieke onderwerpen te raadplegen, hebben de Cortes den stelregel aangenomen, dat dezelve nimmer het karakter van eene corporatie zullen hebben, en dat zij niet anders dan met goedkeuring van de plaatselijke overheid zullen mogen vergaderen. Voorts heeft eene commissie rapport gedaan over de zamenstelling van den Staatsraad, en is besloten dat het getal Staatsraden gebragt zal worden op 30 en de 10 overige nader benoemd zullen worden. (Denkelijk worden die 10 plaatsen in reserve gehouden voor de Amerikanen).

De berigten van Lissabon zijn van eenen zeer voldoende aard. De plotselingen terugkomst van den Generaal *Beresford* heeft weinig ongerustheid verwekt. Z. Exc. schijnt besluiteloos omtrent hetgeen hem te doen staat: men verzekert dat het schip waarmee hij terug gekomen is, na eenige mondbehoeften en wijn ingenomen te hebben, weder naar Engeland zal stevenen.

Uittreksel uit eene bijzondere briefwisseling te Madrid.

De binnenlandsche zaken gaan naar wensch. De Koning en de Cortes blijven eenstemmig werkzaam, en er is geene andere oppositie dan noodzakelijk is om, door de wrijving der denkbeelden, tot volmakter besluiten te komen. Sommige geestelijken, doch dit getal is niet zeer aanmerkelijk, zien met weêrzien, dat de goederen der Orde nationaal verklaard zijn en hadden die liever willen behouden, (al ware ook de vernietiging van het nationaal crediet en der Constitutie daarvan het onmiddelijk gevolg geweest) tot onderschraging van den invloed waarvan zij zoo lang misbruik hebben gemaakt; schoon zij niet durven loochenen dat de landbouw en de volksvlucht er bij moeten winnen. Onder de hand verspreiden eenige Mon-

niken, tegen hun beter weten en de vermaningen van bijna de geheele hooge Geestelijkheid aan, welke doorgaans de gevestigde orde van zaken hartelijk is toegedaan, nu eens, dat de Koning het decreet der Cortes, wegens de geestelijke goederen, niet zal bekrachtigen; dan weder, dat de Paus daar tegen zal protesteren: maar de Paus en de Koning zijn te wijs om gehoor te geven aan inblazingen van dien aard, waardoor zijne Heiligheid gevaar zou loopen om ook dat gezag in geestelijke zaken te verliezen hetwelk de Constitutie hem gelaten heeft.

De zaken der Kolonien hebben ook niet het ongunstig aanzien hetwelk in sommige buitenlandsche dagbladen daaraan gegeven wordt. Het is zeker dat in Venezuela en Grenada, alles wat aan den zeekant gelegen is de zijde van het Moederland houdt, en de Constitutie overal afgekondigd en met geestdrift ontvangen is, zonder dat het den Insurgenten mogelijk is geweest dus verre eenig veld te winnen. Van de belegering van Carthagen heeft men geheel en al afgezien; en zoo men eenig gevaar mogt loopen, zal het zich tot Santa-Marta bepalen, hetwelk van on-eindig minder gewigt is, en de plans van *Bolívar* niet merkkelijk zal begunstigen; terwijl men ook die verovering alleen zou ondernemen om zijnen aanhang zand in de oogen te werpen.

In Caraccas, hetwelk om vele redenen zoo belangrijk is, leeft men, evenzeer als in Spanje zelve, onder het beheer der Constitutie. Een dagblad in dien zin geschreven wordt door het geheele land verspreid, en doet de beste uitwerking. Mexico, zoo wel als Cuba en Porto-Rico, zijn ook volkomen aan het moederland getrouw, en maken zich geveed Afgevaardigden naar Madrid te zenden. Alleen in Chili hebben de Insurgenten eenigermate vasten voet; doch daarentegen wil men in Peru, vooral na dat de Spaansche Staatsregeling is bekend geworden, van geene verandering hooren; en de Insurgenten zullen gewis daar even min als in Mexico, slagen: sedert lang hebben zij van alle oogmerken op Peru afgezien, waar men krachtdadige maatregels heeft weten te nemen.

Met den vrijbuiters *Cochrane*, en zijne gelukzoekers drijft men openlijk den spot; en zoo hij verd r iets mogt willen ondernemen, is het hoogst waarschijnlijk dat hij en de zijnen of niet, of met bebloede koppen zullen terug komen.

MENGELEWERK.

Aan den Redacteur van het Algemeen Nieuws- en Advertentie-Blad.

's Gravenhage, den 2 October. 1820.

MIJNHEER!

Na mijn mans dood heb ik een klein Kommenijs-winkeltje begonnen, en sedert zeven jaren daar mede de kost voor mij en mijne twee kinderen gewonnen; maar zal nu met dat winkeltje, buiten mijne schuld moeten nitscheiden, want een mijner burens heeft te vergeefs getracht, mij de berekening van het nieuwe gewigt te leeren, en daar ben ik te oud toe. Mijn baurman *Lijser*, de Jood, is met dat nieuwe gewigt beter in zijn schik, dan ik, omdat hij zoo als mij gezegd is, altoos, wanneer hij van tien en tientallig hoort spreken, om de tien vermiste Stammen van zijne Natie denkt, en een stuk van omtrent veertien loot voor en in plaats van het tegenwoordig halfpound in de schaal zal kunnen leggen. Met al zijn verstand kan hij echter niet begrijpen, van wat een drie-gulden stuk het tiende gedeelte is; men heeft hem gezegd, dat de Franschen al die namen van *meters* en *grammen* uit der Joden en Heidenen tijd hebben opgespoord; dat men, in ons land, daar zoo veel Joden niet zijn als in Frankrijk, die vreemde benamingen niet noodig heeft. Volgens het Koninklijk besluit van 18 December 1819, begint de tijd, waarop ik van het nieuwe gewigt moet voorzien zijn, eerst dan, wanneer de Ykers hunne werkzaamheden hebben aanvaard, en die zal eindigen, zoo ras de omstandigheden dit zullen veroorloven, hetwelk nader door Z. M. of van Zijnentwege zal worden bekend gemaakt. In de publikatie van de Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland van den 4 Augustus II. staat, dat allen, die na het tijdstip, het welk nader door Z. M. zal worden bepaald, mogten bevonden worden, zich van ondematen en gewigten te bedienen, volgens het Straf-Wetboek zullen gestraft worden. Die straf zal ik wel ontgaan, door, zoodra dat tijdstip door Z. M.

bepaald, zal zijn verstreken, met verkoopen nittescheiden. Ik geloof dus, voor als nog dit gewigt niet noodig te hebben, of het behoef te hebben; maar, in het laatst van de vorige maand, is mij, met eene schrikverwekkende bassiem, uit naam van Burgemeesteren (hoezeer de man geen niterlijk kenteeken van gezantschap had) aangezegd, dat ik voor den 15 dezer maand, nieuwe gewigten moest hebben. Heeft dit ten oogmerk om 's Konings besluit, tot bepaling van bovengemeld tijdstip, onnoodig te maken, dan moet ik daaraan voldoen. Maar ben ik wel verplicht de mondelijke aanzegging van wege Burgemeesteren, met terzijdestelling van 's Konings besluit, te gehoorzamen, en mijn zuur gewonnen geld nittgegeven voor gewigt, dat ik nimmer zal gebruiken en voor als nog, misschien zelfs in langen tijd niet noodig heb? Gaarne had ik hierop eenig antwoord in uw Blad, om te weten, of ik nu reeds op de wonderlijke aanzegging van Burgemeesteren mijn winkel sluiten, en om bedeeeling bij de armen-kas, voor mij en mijne twee kinderen, moet gaan verzoeken? Of kan ik daarmee wachten tot het tijdstip, dat, zoo als hier boven gezegd is, door Z. M. zal worden bepaald? —

Blijf met alle achting,

UEd. Dw. Dienaresse,
de Weduwe KOMMERLIJK.

ANTWOORD.

De Weduwe Kommerlijk behoeft zich, naar ons inziën, alleen naar 's Konings deswege genomen, en nog door Hoogstdezenven te nemen besluiten te gedragen: officieuse Burgemeesterlijke aanzeggingen kunnen haar, in dit geval, geen nadeel of hinder toebrengen.

Het Appeliaansche Wetboek.

Daar het aan Zijne Majesteit niet ontsnapt is, dat dit Wetboek herziening noodig heeft, en de daartoe benoemde Commissie, aan welker hoofd de liefhebbers van orde met groot genoegen den kundigen heer Roëll hebben geplaatst gezien, waarschijnlijk binnen kort rapport zal uitbrengen, zou het ongepast kunnen schijnen dat wij dit belangrijk onderwerp vooruit liepen. Wij meenen dus geene vrijheid te hebben, voor het tegenwoordige, verder te gaan, dan de leden der Staten-Generaal opmerkzaam te maken op het nieuwe aankondigd schrikbaar *deficit*, ongetwijfeld alleen gelegen in de middelen onder beheer van den heer Directeur Appellius; in de zonderlinge wijze zijner omslagtige en kostbare administratie, en in den ten hoogsten top gedrevenen sluikhandel, zoo nadeelig voor 's Lands inkomsten als voor den eerlijken Koopman, en tot welks beteugeling de dus verre ingevoerde maatregelen ten eenemale ontoereikende zijn bevonden.

De zaak vereischt gewis zeer rijpe overweging. Het kwaad kan niet in den wortel worden aangetast, zonder het grondig te kennen; doch wij vleijen ons, dat 's Konings doorzigt alles zal weten te doorgronden en eene verzachting bewerken in een stelsel waarvan Koopman en Fabrikant even afkeerig zijn, omdat het beide bederft, terwijl de Schatkist er niet minder door lijdt. Wij verklaren intusschen, opregtelijk, dat ons oogmerk niet is iemand in het bijzonder te beschuldigen. Onze wenschen bepalen zich alleen tot de invoering van eene orde van zaken, waarbij 's Lands inkomsten zoo wel als Koophandel en Fabrieken beter varen; en wanneer men ons andere bedoelingen wilde toeschrijven, zou men ons verongelijken.

De Zegepraal der constitutioneele orde van zaken in Spanje, Portugal en Napels.

Wanneer men in den franschen *Moniteur* (overgenomen in de *Staats-Courant* van den 21 October) eindelijk genoodzaakt is te erkennen, en wel uit den inhoud van eenen particulieren brief uit Madrid, van versche dagteekening, » dat de Cortes hunne deliberatien » openhartiglijk vervolgen, zonder dat er onder de » Afgevaardigden eenige oppositie bestaat; dat allen » eenstemming medewerken en het volk te vrede is » met de decreten enz;» dan mag men veilig besluiten dat de voorstanders van het onbepaalde gezag den moed geheel en al opgeven, om ons langer een rad voor de oogen te draaijen. Maar wanneer er in dien zelfden *Moniteur* wordt bijgevoegd » dat er hoop is » dat deze eensgezindheid de kabinetten van Europa » zal ontwapenen, en dat alle Spanjaarden er belang

» bij hebben om dat sijstema te handhaven, al hoest-
» ten zij er, voor het oogenblik, hunne gevoelens er-
» een gedeelte hunner onafhankelijkheid aan opofferen »
lokt dit Jesuitisch gezegde ons een' grimlach af. Welke Mogendheden moeten dan toch ontwapend worden? Wie heeft zich tegen Spanje gewapend? » Ontrist u niet te veel, wit men kwaaswijs zeggen; er is nog hoop, nu de kinderen zoo zóet zijn, dat de roede, tot kastijding opgeheven, zal nedergelegd worden. » Neen; voorstanders van volstrekte alleen-heersching; dweepzucht en duisternis! uw Rijk is uit! Men vrees in Spanje geene vreemde wapenen. En welk gedeelte hunner gevoelens, welk gedeelte hunner onafhankelijkheid moeten de brave Spanjaarden opofferen? De Koning en de Natie herkrigen hunne onafhankelijkheid en zij zouden die aan de tegenwoordige orde van zaken moeten opofferen! Welke Jaffe, welke tegenstrijdige bezettingen zoekt men ons op te dringen!

Men late zich echter niet misleiden door dien *Syrene* zang! Al het voraalgaande had geen ander oogmerk; dan om te laten volgen dat » echter de zaken van Amerika weinig hoop opleveren, vermits » de geest van onafhankelijkheid daar te groote vorderingen maakt; dat Spanje zich zal moeten bepalen om hare zorg alleen te besteden aan het Schiereiland zelf; en ontberingen zal moeten doorstaan; » tot dat alles op eenen vasten voet geregeld zij, zonder vooruitzicht over te houden, dat deze uitgestrekte te bezittigen immer weer met het moederland vereenigd worden. »

Daarop is nu alleen de hoop gevestigd van de vijanden der constitutioneele rigtingen. » Laat Spanje woe- len, willen zij zeggen, Amerika is verloren en zonder Amerika kan het niet bestaan. » Dit was de vergiftigde pil, welke zij ons wilden ingeven, en hetgeen omtrent de eensgezindheid en de hoop van het ontwapenen der Mogendheden voraalging, was het verguldzet waarmede die pil omkleed was. Dan men zou toch zeer dom moeten zijn, om die maar zoo in te slikken, daar men uit alombekende berigten zeker weet, dat werkelijk een gedeelte der Kolonien met het moederland vereenigd is; en zelfs afgevaardigden naar Madrid heeft afgezonden; terwijl een ander gedeelte, schoon op onafhankelijkheid staande, bereid is om opofferingen te doen welke misschien voor Spanje in de commercieele belangen voordeliger zijn, dan de vereeniging zelve. De vijanden van Spanje of, gelijk beter uitgedrukt is, de vijanden van de herstelde Constitutie van Spanje, weten zeer wel dat de Koning en de Cortes bevredigende instructien aan *Morillo* gezonden hebben, en zelfs daarna, uit vrees dat die Generaal deze instructien niet zou volgen of dat zijn vorig gedrag den haat tegen hem te veel had doen wortelen, meer vertrouwde personen derwaarts hebben afgevaardigd; van welke tusshenkomst de beste uitwerking te wachten is.

Dit moest men verzwijgen om Spanje als verloren zonder de Kolonien te kunnen afschilderen. Niemand laat zich thans door zulke kunstgrepen misleiden; te minder daar ook buiten die Kolonien, Spanje niet verloren was; maar in zich zelve genoegzame hulpbronnen bezit om zich staande te houden, zonder eenige vrees te koesteren voor de wapenen waarmede men zou mogen trachten de gevestigde orde van zaken omvertewerpen, hetwelk echter bij geene Mogendheid is opgekomen, en alleen bestaat in het hartelijk verlangen van de Ridders van den Domper.

Met geen minder verdriet heeft men moeten aankondigen dat de zoo zeer vergrootte verschillen tusshen de Junta's van Oporto en Lissabon in der miene zijn bijgelegd, de handen broederlijk ineen slaande om de belangen van den Koning en het Vaderland met vereenigde krachten voor te staan. Men had verspreid dat er verstandhouding plaats had tusshen het Moederland en Brasilië; dat in Brasilië de opstand gelijktijdig met die van Oporto was uitgebroken, enz. En nu komt alles daarop neer dat, ten laatst gemelde plaatse, alles in rust is; en niemand droomde van hetgeen in het Europeische gedeelte van het Koninkrijk was voorgevallen.

Welke moeite zich ook de *Weener Beobachter* geve, om Napels als verslonden door inwendige beroerten af te schilderen, de waarheid is doorgebroken. De oude Vorst opent zelf de wetgevende vergadering, ten blijk dat hij, eenstemmig met de Natie, der Constitutie van harte is toegeedaan. De zoon, als Stedehouder, aanvaardt van nieuws den post hem door 'zijnen vader opgedragen. De keuze van den president *Galdi*, die ook hier te lande op de voordeligste wijze bekend is, door de missie waarmede hij ten tijde van het staatsbewind bekleed was; stelt ons gerust wegens de orde en gemagtigdheid waarmede

de zaken zullen behandeld worden. De Natie juicht alles met zoo veel geestdrift als kalme toe, en Sicilie zelfs, met zoo veel kunst in vuur en vlam gezet, her-eenigd zich op nieuw met Napels, om met verzamelde krachten tutheemsche pogingen af te weren, die gerigt waren tegen eene constitutie waarvan elk zijn heil verwacht.

De weinige wolken welke Napels nog boven het hoofd hangen, zullen spoedig verdwijnen, en de af-gedankte Minister die aan het Weener hof nog eenen rol schijnt te spelen, zal weldra, met de algemeene verachting beladen, blijde zijn buiten 's lands eene schuilplaats te kunnen vinden.

Verantwoordelijkheid der Ministers.

Wij hebben in onderscheidene nummers van ons Blad dit onderwerp behandeld, en die verantwoorde-lijkheid beschouwd in het belang des Konings, der Ministers en der Natie. Wij meenden het voor altijd daarbij te laten berusten, in vertrouwen van genoeg gezegd te hebben om hoop te kunnen voeden dat eenmaal deswege een wel ingerigt voorstel zou worden gedaan; bewerende wel, aan den eenen kant, dat de ministeriele verantwoordelijkheid uit den aard eener zoodanige constitutionelen regeringsvorm, als onder welke wij leven, ook zonder stellige wet, van zelve voortvloeit; maar ook, aan den anderen kant, erken-nende, dat zoo lang die verantwoordelijkheid niet bij eene duidelijke wet geregeld is, daarvan weinig heil kan worden verwacht. Hetgeen over dat zelfde onderwerp in de *Weegschaal* voor Augustus 1820, n.º 8, voorkomt, heeft ons van besluit doen veranderen, en de volgende aanmerkingen uitgelokt.

De geachte schrijvers der *Weegschaal* zijn van ge-voelen dat de verantwoordelijkheid der Ministers wel door eene wet behoorde vastgesteld te worden; doch, uit den aard eener constitutionele Monarchie, niet uit de zelve kan afgeleid worden. Zij beroepen zich op het plakaat van 17 Januarij 1650, waarbij het werk van *Salmasius* verboden wordt, die in zijne *defensio Regia* tegen *De Groot* en anderen, eene volstreckte onderworpenheid, ook aan den grootsten dwingeland, staande hield; benevens op verscheidene andere Pla-katen, waarbij de schriften van *Machiavel* een gelijk lot ontfergingen.

Of de heeren Staten, in de tijd, wel gedaan hebben met de schriften van *Salmasius* en *Machiavel* te ver-bieden, kan hier geen verschil zijn. Naar de toen-malige gesteldheid van zaken, kunnen zij misschien verschoond worden, daar in die eeuw de vrijheid der drukpers niet zoo zeer voor een hoofdvereischte der Constitutie aangezien werd; maar voorzeker zou thans, onder het genot onzer tegenwoordige Consti-tutie, een verbod om die werken te herdrukken, voor inconstitutioneel gehouden worden. Stooren wij de assche onzer voorvaderen niet, tevens beken-nende dat zij gedwaald kunnen hebben. Zij heb-ben gevis, vooral in en omstreeks den tijd van het verbod tegen *Salmasius*, veel goeds gesticht en wij vergeven het gaarne wanneer zij nu en dan, verste-ken van het licht hetwelk daarna is opgegaan, mo-gen hebben misgetast.

(Het slot in het volgend Nummer).

ADVERTENTIE N.

E. VAN WEERDEN, ENGELSCHE MAGAZIJN n.º 178, Venestraat, te 's Hage,

Heeft de eer het Publiek te verwittigen, dat hij ontvangen heeft eene schoone partij WINTER-GOEDEREN, in alle soorten; super-FIJNE LAKENS, uit de voornaamste Fabrieken, en een aanzienlijk assortiment van Spaansche en Engelsche DAMES MANTELS, (*Lady's Coat Cloacks*), in onderscheidene couleuren en grootte.

HEDEN is bij den Boek- en Muziekverkooper M. DE LYON; Spuistraat N.º 373, te 's Hage, van de Pers gekomen:

» GEDENKSCHRIFTEN van den BARON PERGAMI, Ka-merheer, Ridder van Malta, Ridder van het Heilige » Graf, enz.»

Naar het Italiaansche handschrift in het Nederduitsch over-gebragt; met PORTRET EN FAC-SIMILE. Prijs één gulden.

NB. Dit belangrijke en Autentieke Werk is ook bij de voornaamste Boekverkoopers van het Koninkrijk verkrijgbaar.

Heden is alom gratis verkrijgbaar: ANTWOORD aan den ver-maarde J. K. Auteur van een Sleutel op het DOMINO-SPEL, door verscheidene personen die zijne MANOEUVRES ontdek hebben.

L'ALMANACH DE GOTHA, voor l'année 1821, se trouve chez G. DUFOUR, Libraire sur le Rokin, à Amsterdam.

WILLIGE VERKOOPING VAN DE BUITENPLAATS GENAAMD DE GROOTE RUWENBERG, te St. Michiels-Gestel.

PHILIPPUS HENDRIK MEURS, Notaris, residerende te St. Michiels-Gestel, zal aldaar, ten Huize van JOHANNES KOLB, ter requisitie van zijne Principalen, op Maandag den 20 November 1820, des namiddags ten 5 uren, provisioneel, en veertien dagen daarna, en dus op Maandag den 4 December, op ure en plaatse voorsz., definitief verkoopen.

De BUITENPLAATS, genaamd *de Groote Ruwenberg*, gelegen binnen derzelve breede Grachten, langs de vischrijke Rivier de Dommel, op één uur afstand der Stad 's Hertogenbosch, in het aangenaamste gedeelte der Gemeente St. Michiels-Gestel, groot in het geheel circa achttien Morgen; bestaande in een regelmatig en goed onderhouden HEEREN HUIS, voorzien van eenen proportionele lange Gang, royale Trap, acht meestal geplafondeerde spacieuze Beneden- en tien Bovenkamers, Kabinetten, Provisie- en Dienstboden Ver-trekken, wel ingerigte Wijn- en Bierkelders, ruime Keu-kens en Zolders, benevens eene menigte andere Offices; mits-gaders een groot Koetshuis, Stal voor twaalf Paarden; Tuig-, Mangel- en Waschkamers, Hooi- en Graanzolders; alsmede eene sedert weinige jaren geheel nieuw gebouwde Manege en Tuinmans Woning, Broei-, Moes-, Vrucht- en Bloementuinen, als ook eene menigte Wei- en Teelland, omzet met schoon wassend Schaarhout, lommerrijke Wandelpartijen, dicht beplante Dreven en uitgestrekte Voorpotingen, alles bezet met groote Eiken-, Beuken-, Populieren- Berken-, en Mast-boomen.

Des verkiezende, zal men de helft der Kooppenningen, onder legaal verband, ter zake des Koops, kunnen gevestigd laten.

Men vervoege zich ter bezigtiging, aan de Tuinmans Wo-ning, alwaar aanwijzing gedaan zal worden.

Inmiddels onderrigting en inzage der Konditien, ten Kan-tore van bovengenoemden Notaris.

In de Maand September van het jaar 1821, de preciese dag nader te bepalen, zullen de Makelaars G. BLANCKE, C. A. TELLING, G. L. WURFBAIN, A. H. BRAN, J. VAN RAVEN, ISAAK VAN EMDEN, G. J. JARMAN, J. G. KOOPMAN GTZ. en G. BLANCKE GERARDSZ., te Amsterdam, in Publieke Veiling, ingevolge last hunner principalen, aan den meest-biedenden of hoogstmijnenden verkoopen: Vijf zesde Parten in de KOFFIJ- en KATOEN-PLANTAGIE, genaamd *Schaapstede*, met alle derzelve Gebouwen, Eigendommen enz., Eeputingen, Beplantingen, en verder Ap- en Depen-dentiën van dien, gelegen in de Kolonie van Suriname, aan de Rivier de Krommewijne, aan de regterhand in het opvaren. Zullende mede in de Maand September 1821, preciese dag na-der te bepalen, in Paramaribo, in Publieke Veiling verkocht worden: Vijf zesde partee in een HUIS en ERVE, met de annexen PAKHUIZEN aldaar, gelegen in de Krommelleboog-straat, zijnde zoo wel de voorschreven Plantagie als gemeld Huis en Erve, afkomstig van wijlen den Heer JAN HENDRIK SCHAEFFER SCHAAP, te Suriname, op den 20 December 1764 overleden. — Iemand, intusschen eenige informatie begeerende, adressere zich aan opgemelde Makelaars te Amsterdam, of te Paramaribo bij de Heeren J. BRUJNING en D. BROUSSON.

BELANGRIJK BERIGT VOOR VEEHOUDERS.

Onder de nuttigste Werken, welke in deze dagen het licht zien, en welker verspreiding men, zoo veel mogelijk, dient te bevorderen, mag men bijzonder tellen het, door den kun-digen en verdienstelijken Geneesheer A. NUMAN, woonachtig op het Hoogezand (Provincie Groningen) na eenen veeljari-rigen arbeid volbrachte Werk, getiteld: HANDBOEK DER GENEES- EN VERLOSKUNDE VAN HET VEE; hoofdzake-lijk getrokken uit onderscheidene in- en uitlandsche Vee-art-senij-kundige Schriften, vooral ingerigt naar de behoeften van het Koninkrijk der Nederlanden, onder opzigt der Maat-schappij: Tot nut van 't Algemeen; met platen. — De lof, welke onze Vaderlandsche Boekbeoordeelaars, en de openbare aanprijzingen, zoo door de Commissie van Geneeskundig Toc-voorzigt als door de Commissie van Landbouw in de Provin-cien Vriesland en Groningen, van dit Werk gegeven heb-ben, zijn de waarborgen voor de voortreffelijkheid van het-zelve. Ten einde het voor ieder verkrijgbaar te maken, is de prijs meer dan de helft minder gesteld, dan gewoonlijk. Hetzelve is gedrukt te Groningen, bij R. J. SCHIERBEEK, en alom voor 2 gulden, in groot 12.º, te bekomen.

PATENTEN. Wie is daarmede niet belast? Ten einde nu op eene gemakkelijke wijze na te kunnen zien, of men be-hoorlijk, of welligt te hoog daarmede belast mogt zijn, is te Amsterdam, bij C. L. SCHLEIJER, uitgegeven en alom verzou-den: HANDLEIDING VOOR HET PATENTREGT. Ten dien-ste, zoo van alle Patentpligtigen, als van alle Ambtenaren, en eent ieder, die met den ophof, inwordering of verzekering van dat Regt belast is. Twee stukken door C. BAX A. FS, Notaris te Dordrecht. En wegens het belang, dat het Algc-meen heeft, om zich dit werk eigen te maken, is de prijs slechts op zes-en-dertig stuivers gesteld.

A V I S.

On demande pour SOUS-MAITRE dans un Pensionnat, un célibataire, capable d'enseigner la langue Hollandaise, par principes, en Français. Outre le logement, la nourriture et le blanchissage, il recevra un traitement proportionné à ses talens. S'adresser par lettres affranchies, au Directeur de l'Établissement, situé à Mons, rue des Orphelins N.º 3.